“.... రాధా! ఆ రోజు నువ్వు నా చేతికి అయిదురూపాయలిచ్చి నీ చేతి వ్రేళ్ల కొనలు నా చేతిని తాకి నా శరీరంలో వేయి వోల్టుల విద్యుత్ ప్రవహించి గుండెకు చేరుకుని ప్రేమ అరలో నిండిపోయింది. ఆ తరువాత నీ చేయి నా చెంపను తాకినపుడు, ఆ ప్రేమ ప్రవాహం యావత్తూ ఘనీభవించింది. రాధా మన ప్రేమకు -- మన పవిత్ర ప్రేమకు ప్రపంచంలో ఏ శక్తీ అడ్డుపడలేదు. ఆఖరికి మీ మామైనా, నాన్న అయినా సరే, మన ప్రేమను కాదంటే -- ఆ ఛండాల పాషాణుడిని, ఆ దగుల్బాజీ అవతారాన్ని నడిరోడ్డుమీద చెరిగిపారేసి, రూపు మార్చేసి--” రామలింగానికి కోపం ఆగలేదు. ఉత్తరం ముక్కలు ముక్కలుగా చింపివేస్తూ.

“నాన్సెన్స్! ఏమిటిది! నన్ను .... మమ్మల్నింత అవమాన పరుస్తారా?” అని అరిచాడు.

“మిమ్మల్నా? మిమ్మల్ని అవమానపరచటమేమిటండీ మధ్యలో?”

“నన్నంటే --అదే ఆ పిల్ల బంధువుల్ని ! ప్రేమలేఖంటే పిల్లమామనీ, తండ్రిని తెగడటమా? నాన్సెన్స్! ఏం బావుండలేదు. తండ్రి అంటే ఏమాత్రం గౌరవం వున్న అమ్మాయి అయినా ఇలాటి లేఖ చదివి ప్రేమించదు.”

మురళి నిరాశగా కూలబడిపోయాడు కుర్చీలో.

“సరే పోనీండి గురూ! అయిందేదో అయింది! ప్రేమలేఖ లేకుండానే రాధ ప్రేమించేలా చేసే ఉపాయం ఇంకోటుంది! చెప్పమంటారా?”

“ఏమిటది?” ఆత్రుతగా అడిగాడు రామలింగం.

“రాధకు ఘంటసాల పాటలంటే ఎంతో ఇష్టమని తెలిసింది! అంచేత నేను రేపు కాలేజీలో జరగబోయే లలిత సంగీత పోటీల్లో ఘంటసాలలా పాడి నా రాధ హృదయం దోచుకుంటాను.”

“అంటే.... నీకు పాడటం వచ్చా?”

అమితాబ్ ఇదే అదనని రామలింగం భుజం విరిగేలా చరిచాడు.

“అక్కడే ఉంది సార్ మనాడి మేధసౌందర్యం! కర్టెన్ వెనుక గ్రామ్‌ఫోన్ పెట్టి ఘంటసాల రికార్డ్ వేసి మనాడు పాడుతున్నట్లు యాక్షన్ చేస్తాడన్నమాట!”

రామలింగం ఆనందపడిపోయాడు.

‘అమ్మ రాస్కెల్! దొరికావురా! ఆట ఈ నాటితో కట్టిస్తాను చూడు’ అనుకుని పైకి మాత్రం “అద్భుతమయిన తెలివిరా బాబూ నీది!” అన్నాడు అభినందిస్తూ.

****

“ఒరేయ్ కృష్ణా! ఇన్నాళ్ళ తరువాత, జరిగిందంతా తల్చుకుంటుంటే నాకే ఆశ్చర్యంగా వుందిరా. అన్నిటిమీదా ఆశ వదిలేసుకుని, జీవచ్ఛవంలా జీవితం గడుపుతున్న నాకు, జైలునుంచి బయటపడగానే నువ్వు ఎదురురావటం ఏమిటి? కాలంలో కలిసిపోయారనుకున్న ఇద్దరు కొడుకుల్లో ఒకరు ఇలా ఎదురుపడతారనీ, నా శేషజీవితంలో నాకు తోడుంటారని కలలోకూడా వూహించలేదురా నేను.”

కృష్ణ నవ్వాడు "దేవుడికి మనిషి పట్ల కాస్త సానుభూతి వుందమ్మా. అందుకే పూర్తిగా కష్టాల్నే వ్రాయడు. కాస్త సుఖాన్ని, అదృష్టాన్ని కూడా రుచి చూపిస్తూ వుంటాడు. లేకపోతే ఆ జైలు సెంట్రీ నాకు పరిచయస్తుడవటమేమిటి? మాటల సందర్భంలో నీ టాపిక్కే రావటం ఏమిటి? అతడేగానీ నీ వివరాలు చెప్పకపోయివుంటే, అసలింకెప్పుడు మనం కలుసుకోకపోయి వుండేవాళ్ళం..."

"కానీ నాకు ఒకటే అర్థం కావటం లేదురా. నా గురించి తెలిసిన వెంటనే నువ్వు ఎందుకు జైలుకు రాలేదు?"

"కేవలం నాల్రోజులముందే నాకీ విషయం తెలిసిందమ్మా! నేను నిన్ను జైల్లో కలుసుకుని వుంటే, కనీసం అలా కలుసుకున్నట్టు 'వాళ్ళకి' తెలిసివుంటే అక్కడే నీ ప్రాణాలకి ప్రమాదం సంభవించి వుండేది. అందుకే వాళ్ళు కూడా వూహించని రీతిలో నేను తెరవెనుక నుంచి బయటకొచ్చాను. నేను వూహించినదే కానీ నిజమైవుంటే, ఈ ఆకస్మిక సంఘటనకి వాళ్ళు బుర్రలు బద్దలు కొట్టుకుంటూ వుండివుంటారు."

"ఇంకా వాళ్లకి నామీద ఇంత పగ వుందంటావురా కృష్ణా?"

"నువ్వు బ్రతికి వుంటే వాళ్లకి ఎప్పుడైనా నష్టమేనే అమ్మా. ఆ విషయం మాత్రం నాకు బాగా తెలుసు. అందుకే నిన్ను తీసుకొచ్చి ఈ నాలుగ్గోడల మధ్యా వుంచటం. అమ్మా! నన్ను క్షమించు. ఇన్ని సంవత్సరాలు జైల్లో వున్నావు. ఇంకొద్దికాలం ఓపిక పడితే చాలు, ఈ మబ్బులు తొలగిపోతాయి."

శారదమ్మ నవ్వింది "అంత కాలం జైల్లో వున్నదాన్ని -- నాకు అలవాటు అయిపోయిందిరా. ఇప్పుడు నా కొడుకు దగ్గిర ఉండటం కంటే ఆనందం ఏముంది?"

"ఆ మాటన్నావ్ అంతేచాలు. ఆ నర్సింహగాడిని ఇక ఒక ఆట ఆడిస్తాను చూడు. ఈ ఆట ప్రారంభం కావాలీ అంటే వాడి కూతురికి పెళ్లి కావాలి?"

శారదమ్మ అనుమానంగా-- "నరసింహం కూతురా? అంటే..... అంటే...." అంది.

కృష్ణ నవ్వి -- "రాధ..... అనూరాధ అమ్మా" అన్నాడు.

5

కాలేజీ ఆడిటోరియం అంతా క్రిక్కిరిసిపోయి ఉంది. పాటల పోటీలో పాల్గొనే వాళ్లు ప్రేక్షకుల సహనాన్ని పరీక్షిస్తున్నారు. దాంతో ఎవరు స్టేజిమీద కొచ్చినా విజిల్స్, తప్పట్లతో దింపి పారేస్తున్నారు స్టూడెంట్స్!

"ఇప్పుడు మురళి -- ఫైనల్ బియ్యేస్సీ" అంటూ ఎనౌన్స్‌మెంట్ వినబడగానే మురళి గాంగ్ అంతా తప్పట్లు కొట్టారు.

మురళి స్టేజి మీదకొచ్చాడు.

ముందు వరసలో నుంచి లేచి రామలింగం హడావుడిగా స్టేజి వెనుకవేపుకు బయలుదేరాడు.

పాట ప్రారంభమయిపోయింది. ఘంటసాల పాడిన ఓ లలిత గీతం అది. అందరూ నోళ్లు వెళ్లబెట్టి ఆశ్చర్యంగా వినసాగారు. అచ్చం ఘంటసాల పాడినట్లే ఉంది. "తలనిండ పూదండ దాల్చిన రాణి ..." అంటూ రాధనే చూస్తూ పాడుతున్నాడు మురళి.

అందరికన్నా ఎక్కువ పరవశం చెందిన రాధ మనసంతా మురళి రూపంతో నిండిపోయింది. అతను అంత అద్భుతంగా అచ్చం ఘంటసాలలాగా పాడగల విద్యార్థి అని తనకు తెలీనే తెలీదు. అంత ప్రతిభ ఉన్న గాయకుడినా తను చెంప దెబ్బ కొట్టింది!

ఎంత దారుణం! అలాంటి వ్యక్తి తనను ముద్దు పెట్టుకున్నా సహించాలి! సంగీతమంటే అంత గౌరవం తనకు.

ఈ లోపులో రామలింగం నెమ్మదిగా కర్టెన్ వెనుకకు చేరుకున్నాడు. ఓ మూలగా గ్రామ్‌ఫోన్ కనిపించిందతనికి. దాని దగ్గరకు నడిచి తననెవరూ చూడటం లేదని నిర్ధారణ చేసుకున్నాక పాట స్పీడుని 90 మీదకు మార్చాడు. అంతే!

రికార్డు వేగంగా తిరగటం ప్రారంభించింది. "తల్నిండ్పూదన్డదాల్చిన్రాణీ ... " అంటూ హఠాత్తుగా పాట స్పీడు మారేసరికి మైకు ముందు నిల్చున్న మురళి కంగారుపడి పెదాల వేగం పెంచేశాడు. ఆడిటోరియం అంతా నవ్వులు, కేకలు వినిపించినయ్.

అతని వంకే ఆరాధనా పూర్వకంగా చూస్తున్న రాధ మొఖంలో అసహ్యం కనిపించింది. "ఇడియట్!" అంది కసిగా.

రామలింగం అక్కడితో తృప్తి పడలేదు, ఈసారి వేగాన్ని 33కి తగ్గించాడు. దాంతో రికార్డ్ నెమ్మదిగా తిరగటం మొదలయింది. "తా .... లా .... నిడ్డా ..... పూ .... దన్డా ...." అంటూ!

మురళికి చెమటలు పట్టేయసాగినయ్.

ఆ తరువాత రామలింగం వేగాన్ని వెంటవెంటనే ఇష్టమొచ్చినట్లు 33 నుంచి తొంభయ్‌కీ, 90 నుంచి 33 కీ మార్చటం మొదలు పెట్టాడు. ఈ గొడవంతా చూచి అమితాబ్ బచన్ పరుగుతో గ్రామ్‌ఫోన్ దగ్గరకు చేరుకున్నాడు.

రామలింగం చేస్తోన్న పని చూడగానే అతనికి వళ్ళు మండిపోయింది. రామలింగాన్ని ఒకే ఒక్క తన్ను తన్నాడు వెనుకనుంచీ!

ఆ వేగానికి రామలింగం గ్రామ్‌ఫోన్‌తో సహా రెండు మొగ్గలు వేసి గోడకు కొట్టుకుని కింద పడ్డాడు. పాట ఆగిపోయింది.

పాట హఠాత్తుగా ఆగిపోయే సరికి మురళికేం చేయాలో అర్థం కాలేదు. "థాంక్యూ" అనేసి స్టేజి దిగిపోయాడు.

"ఇడియట్!" అని మరోసారి అనుకుంది రాధ కసిగా.

రామలింగం మూలుగుతూ, కుంటుతూ రిక్షాలో యింటికి బయలు దేరాడు.

***

తన గదిలో దిగాలుపడి కూర్చుని ఉన్నాడు మురళి. అతని గ్యాంగ్ మెంబర్స్ అందరూ

తలో విధంగా సానుభూతి చూపుతున్నారు.

"ఆ రామలింగంగాడిని మనం ఎంత దారుణంగా నమ్మేశాం! నమ్మించి గొంతు కోసేశాడు" అన్నాడు మురళి.

ఆంజనేయులు పరుగుతో వచ్చాడు గదిలోకి.

"గురూ! నీకు ఫోనొచ్చింది!"

"ఆడఫోనా, మగఫోనా?"

"మగ ఫోనే!"

"అయితే లేనని చెప్పు"

"చెప్పాను గురూ! కానీ వాడు మాట్లాడదల్చుకున్నది "ఆడపిల్ల వ్యవహారం గురించి అట....."

ఆ వాక్యం పూర్తవకుండానే మురళి బులెట్‌లా దూసుకుపోయి ఫోన్ అందుకున్నాడు. పక్కనే రామలింగం వింటున్నాడు. అతడిని గమనించలేదు మురళి. అతడి కాలికి బాండేజి వుంది.

"హలో మురళి హియర్! ఎవరు మాట్లాడుతున్నారు?"

"నీ నీడను!"

"నీడా! అలాంటి పేరు గల పక్షులెవరూ మన లిస్ట్‌లో లేరే!"

"నీ డూప్లికేట్‌ని!"

మురళి గుండెలు వేగంగా కొట్టుకున్నాయ్.

"అంటే ...." అన్నాడు.

"అవునోయ్ పక్షీ! మీ ఫ్రెండ్ దగ్గర అప్పూ -- బార్బరు షాపూ -- చాలా?"

"చాల్చాలు! గుర్తు కొచ్చేశావ్! ఎవర్నువ్వు? ఎందుకిలా చేస్తున్నావ్?"

"అదంతా నీకనవసరం"

"మరెందుకు ఫోన్ చేసినట్లు?"

"నీ పిరికితనం, తెలివితక్కువతనం చూచి జాలిపడి--"

"నేను పిరికివాడినా -- నా సంగతి నీకు తెలీదింకా --"

"ఆపరా ఫూల్? ఎంత పిరికివాడివి కాపోతే ఆ రోజు ఆ పిల్ల నేను ముద్దు పెట్టుకున్నందుకు నీ చెంప పగలగొడితే -- భోరున ఏడుస్తూ రూమ్ కెళతావా? దమ్ముంటే, తెలివుంటే, ఇంకేదయినా పైఎత్తు వేసి అసలు విషయం ఋజువు చేసి ఉండే వాడివి! అవునా?"

"అవును"

"చూశావా 'అవును' అని వప్పుకున్నావ్! నువ్వు తెలివి తక్కువ పిరికి ఎక్కువ అనడానికి ఇది మరో ఋజువు."

ఫోన్ డిస్క నెక్టు అయిపోయింది

"హలో హలో" అన్నాడు మురళి.

హఠాత్తుగా అతని మెదడులో ఓ మెరుపు మెరసింది.

"ఎవరు తెలివిగలవాడో రుజువు చేస్తాను--" అంటూ రూమ్‌వేపు పరుగెట్టాడు.

*****

మర్నాడు రామలింగం కుంటుతూ ఆఫీస్ కొచ్చేసరికి కుర్రాళ్ళందరూ అతని చుట్టూ మూగిపోయారు.

"ఏం జరిగింది గురూజీ! నాలుగైదు కాళ్ళతో నడుస్తున్నట్లు నడుస్తున్నారు?" ఆశ్చర్యం నటిస్తూ అడిగాడు మురళి.

"బస్ ఎక్కబోతూంటే కాలు స్లిప్ అయింది...."

"అందుకే ఏ వయసు ముచ్చట ఆ వయసులో అన్నారు సార్? స్టూడెంట్స్ చేసే పనులు మీరీ వయసులో చేస్తే ఇలాగే అయిదారు కాళ్ళొస్తాయ్ ..." అన్నాడు అమితాబ్.

"ఇంతకూ నీ ప్లాన్ విజయవంతం అయిందా బాబూ -- నీ పాట విని ఆ పిల్ల నిన్ను ప్రేమించిందా?" అమాయకం నటిస్తూ అడిగాడు రామలింగం.

"ఎవడో దొంగ రాస్కెల్ నా ప్లాన్ కాస్తా నాశనం చేశాడు గురూజీ! అఫ్‌కోర్స్ వాడికి తగ్గ శాస్తి జరిగిందనుకోండి! అయినా -- ఏం పర్లేదు. మరో ఉపాయం ఆలోచించాను. ఈసారి ఆమె ప్రేమని పొందుతాను."

"నిజంగానా!"

"కావాలంటే ఈ రోజు రాధతో కలిసి పార్కుకి వెళతాను. వచ్చి చూడండి" అన్నాడు.

రామలింగం అతడి వైపు క్రూరంగా చూస్తూ 'నిన్ను చెంపమీద కొట్టిన రాధ నీతో కలిసి పార్కుకా? ఇంపాజిబుల్' అనుకున్నాడు మనసులో.***

రాధ కాలేజీ నుంచి బయటికొచ్చి ఇంటివేపు నడవసాగింది. ఆమె ఇంటికి చేరువగా వచ్చేసరికి ఓ సైకిల్ వేగంగా వచ్చి సడన్ బ్రేకుతో ఆమె కెదురుగ్గా ఆగింది.

సైకిల్ మీదున్న మురళిని చూడగానే ఆమె ఆశ్చర్యపోయింది.

అతను మురళియేనా? మురళి లాగానే ఉన్నాడు. కానీ ఆ క్రాఫూ ఉలిపిరి కాయా మురళి కాదని చెప్తున్నాయ్.

"హ్హాహ్హాహ్హా --- బుల్‌బుల్ -- నీ బ్యూటీ చూసి తాళలేక ఆ రోజు పబ్లిగ్గా ముద్దెట్టుకున్నాను! ఇప్పుడు క్షమార్పణ చెప్దామని వచ్చాను -- సారీ డార్లింగ్! పాపం అనవసరంగా నా మూలాన మీ కాలేజీలో మురళి అనే కుర్రాడి చెంప పగిలింది. వస్తా--" సైకిల్ మీద వేగంగా పక్కనున్న చిన్న సందులోకి వెళ్ళిపోయాడతను.

రాధ కొద్ది క్షణాలవరకూ స్థాణువై నిలబడిందక్కడే.

పక్క సందులోకెళ్లిన మురళి వెంటనే క్రాఫ్ మామూలుగా దువ్వుకుని, ఉలిపిరి కాయ

రాధ ఇంటికి అపోజిట్ డైరక్షన్ నుంచి మొహం వేలాడేసుకుని నెమ్మదిగా నడుస్తూ బయల్దేరాడు.

పది అడుగులు వేసేసరికి రాధ ఎదురైంది. మురళిని చూసి ఆమె నిర్ఘాంతపోయింది. మనిషిని పోలిన మనుష్యులుంటారని కేవలం కథల్లోనే చదివింది. ఇప్పుడు ప్రత్యక్షంగా చూస్తూంది. కాస్త ఉలిపిరికాయ, క్రాపు మాత్రమే తేడా!

"రాధగారూ! మీతో ఓ విషయం చెప్దామని ఇందాకటినుంచీ మీ కోసం ఇక్కడ ఎదుర్చూస్తున్నాను" వినయంగా, దీనంగా అన్నాడు మురళి. మనసులో మాత్రం ఇప్పటివరకూ తనలా నటించి తనని ఏడిపించిన వాడికి కృతజ్ఞతలు చెప్పుకున్నాడు. ఇన్నాళ్ళకి వాడివల్ల తనకోలాభం చేకూరబోతూంది.

"ఏమిటది?" అని అడిగిందామె.

"ఆ రోజు మిమ్మల్ని రోడ్‌మీద ముద్దు పెట్టుకుంది నిజంగా నేను కాదండీ! నా పోలికలున్న మరో డూప్లికేట్‌గాడు."

రాధకు అతన్ని చూస్తే జాలి వేసింది. తనమీద తనకే కోపం వచ్చింది. ప్రత్యక్షంగా ఇద్దర్నీ చూసిన క్షణమే మనసంతా పశ్చాత్తాపంతో నిండిపోగా, అతడు ఘంటసాల పాటను ఖూనీ చేశాడన్న కోపాన్ని తాత్కాలికంగా మర్చిపోయింది.

ఆమె మౌనం చూసి మురళి నిరాశ చెందాడు.

"మీకెలా చెప్పాలో తెలీడం లేదండీ! మీకో విషయం తేలీదు. నేను మిమ్మల్ని చూసిన మొదటిరోజు నుంచే మిమ్మల్ని మౌనంగా నా హృదయంలో దాచుకుని ఆరాధిస్తున్నాను. మరి ఆరాధ్యదేవతను ఎవరయినా అలా నడిరోడ్డు మీద ముద్దు పెట్టుకుని -- ఆమె కోపానికి గురి అవుతారా? రాధగారూ! నన్ను నమ్మండీ. ప్లీజ్!"

"......."

"మీరు నమ్మకపోతే నాకు నిష్కృతి లేదు రాధగారూ! నిష్కృతి లేదు."

రాధ అయోమయంగా అతని వేపు చూసింది.

"నిష్కృతి అంటే?"

మురళి ఖంగారు పడ్డాడు.

"నిష్కృతి అంటే .... అంటే ... అదేనండీ -- నిష్కృతి లేదు అని సినిమాల్లో ఎక్కువగా వాడుతుంటారు చూడండి! అదన్నమాట!"

"మీ మాట మీద నాకు నమ్మకముంది ...." అంది జాలిగా.

మురళి ఆనందాన్ని మనసులోనే దాచుకున్నాడు.

"అంటే .... అంటే .... ఆ రోజు..... అది నేను కాదని మనస్ఫూర్తిగా నమ్ముతున్నారా?"

"అవును మురళిగారూ! మీమీద చేయి చేసుకున్నందుకు నన్ను దయచేసి క్షమించగలరా?"